

– **данни** – драматизирането на собствения опит винаги предполага достатъчно данни, винаги в групата нещо става, винаги има значително количество от недоизказани неща. Затова не е необходимо да предлагаме нови и нови дейности и проигравания, а да се съсредоточим и да помагаме на участниците да работят по-качествено върху даден конкретен случай или ситуация;

– **гъвкавост** – въпреки споменатите стъпки при преработване на преживяванията, ученето в контекста на образователния театър изисква гъвкавост, съобразяване с обстоятелствата, промяна на условията при необходимост.

4.2. Стъпки на осъществяване на ромския образователен театър

Моделът на ромски образователен театър преминава през следните стъпки.

1. Подбор на участниците обикновено с помощта на учителите от групата млади родители роми. Най-вече участниците са семейства, но често има и самотни майки, които са често срещано явление в ромската общност.

2. Обучение. Групата участници преминава през многомодулно обучение – за родителство, здравно образование, за същността на съвременната образователна система и правата и отговорностите на образователните актьори, за решаване на конфликтни ситуации.

3. Създаване група по драма. Най-мотивираните участници в обучението обикновено стават и участници в образователния театър. От самото начало те са наясно, че не само ще се упражняват и работят само в групата, но и ще подготвят представления с образователен характер за ромите от квартала, както и за представители на мнозинството.

4. Подготовка за участие в образователния театър. Заедно с доброволец режисьор ромите усвояват техники за движение себеизразяване, проиграват най-прости образователни и възпитателни ситуации.

Следваща стъпка е драматизиране на различни образователни възпитателни проблеми. На този етап се упражняват уменията за проиграване, себеизразяване, но и същевременно се решават важни проблеми, поставени от участниците. Може да се твърди, че дра-